



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 561/2015
23.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.С., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.С., адв. Б.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 22К 1307/2013 од 20.02.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 30/15 од 06.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.С., адв. Б.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару 22К 1307/2013 од 20.02.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 30/15 од 06.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару 22К 1307/2013 од 20.02.2015. године, окривљени Р.С., оглашен је кривим због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се иста неже извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде с тим што ако исту не плати у остављеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 23.750,00 динара као и на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу члана 258. став 4. ЗКП малолетни оштећени А.С., упућен је да имовинскоправни захтев путем законског заступника оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 30/15 од 06.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Новом Пазару 22К 1307/13 од 20.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Р.С., адв. Б.Р., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона - члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Р.С., у поднетом захтеву не опредељује конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Наведена повреда је према наводима захтева учињена тиме што је у конкретном случају примењен кривични закон који се не може применити, с обзиром да за постојање овог кривичног дела као последица предузетих радњи мора наступити конкретна опасност за живот и тело неодређеног броја лица што није у конкретном случају, јер је наступила само опасност за једно одређено лице као и да се ово кривично дело може извршити само из нехата. Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Радња извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, обухвата два основна облика изазивање опасности опште опасном радњом или опште опасним средством, а дело је довршено наступањем те опасности, а њено постојање се мора утврђивати у сваком конкретном случају.

Изреком првостепене пресуде утврђено је да је окривљени „...свестан забрањености свога дела опште опасном радњом изазвао опасност за живот и тело људи, на тај начин што је у дворишту своје куће држао необезбеђеног пса расе „к.“ који припада групи опасних паса, те је поменутог дана његов пас „к.“ изашао из дворишта и дошао до породичне куће Ј.Р. где се играо већи број деце, те је пас насрнуо на малолетног оштећеног А.С., старог осам година...“.

По налажењу Врховног касационог суда из чињеничног описа радње извршења кривичног дела за које је окривљени Р.С. оглашен кривим, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ.

Стога се неосновано захтевом браниоца окривљеног указује да је у конкретном случају примењен закон који се не може применити, те да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. При том неосновано се захтевом указује да наведено кривично дело може бити извршено само из нехата, јер у конкретном случају суд је утврдио да је постојала конкретна опасност за живот деце, а према одредби члана 278. став 1. КЗ дело може да се изврши и са евентуалним умишљајем како је и утврђено изреком првостепене пресуде а не само са нехатом, како се неосновано тврди у поднетом захтеву.

Стога се неосновано захтевом указује да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић

Председник већа-судија
Невенка Важић